

प्रकरण एक

प्रास्ताविक

प्रकरण १ ले

प्रास्ताविक

	पृष्ठोंक
१.१ विषय प्रवेश	1
१.२ उत्तीर्णन सम्बन्धी इतिहास	4
१.३ उत्तीर्णन विषयाची स्थिती, महत्व व व्याख्या	6
१.४.१ उत्तीर्णनाची उद्दिष्टी	12
१.४.२ गुढित गोट्टी	13
१.५ उत्तीर्णनाच्या क्रीवा	13
१.६. उत्तीर्णन पद्धती	14
१.७ प्रकरणीकरण	18

१.१ शिक्षण प्रवेश :

म्होन राष्ट्रीय शिक्षणिक वीरणामध्ये प्रापुत्याने दोन सामाजिक जाणीवा व गत्ता उदास पेतेल्या बाहेस. त्या पुढील्याणी -

- १) राष्ट्रीय वृत्ती व राष्ट्रीय व्यक्तिमत्त्व दोनी वाढ करणे.
- २) मारतीय घटनेत नसून केलेल्या व्यक्तिमत्त्व व सामाजिक उदिष्टाच्या पुरिपूर्तीवर व मूल्याच्या प्रवारावर भर केणे.^१

वरोल दोन सामाजिक जाणीवा व गत्तीपेकी 'मूल्याच्या प्रवारावर भर केणे' या जाणीवेवर लडा केंद्रित होण्यात अप परिस्थिती-मध्ये मूल्याचा होणारा व्हास कारणीमूळ इाता.

शिक्षित माणूस सुरक्षकृत असतो असे तात्रोलायकरित्या लागता वर्हनासे इाहे आहे. Knowledge is virtue असे म्हटले जाते. पण प्रत्यक्षास त्याचा प्रत्यक्ष कभी स्फूर्तीप्रत्यक्ष येत वरुणेश विसती. व्यक्तिमत्त्वाचा खांगिण विकास हे शिक्षणाचे लक्ष्याच्य अस्य गृहित घरले तर या अस्याची परिपूर्ती आवधी शिक्षणपद्धती कह शक्कोली नाही असे लंबाधारण चिन विसते.

म्हात्मा गांधीनी शिक्षणाची व्या त्या करताना असे म्हटले आहे,

"By education I mean, an all round drawing
of the best in child and man - body, mind
and spirit."²

यण स्वराणावर आधारित अळणा-वा पदव्याचा स्वीकार करण्यात बहुतीशी दुष्प्रिक्षादी मुळी मूल्ये उत्थन बसलेली दिसतात. उच्च विधाविमूर्णित युक्त राष्ट्राभाष्ट वैकिकीर वृत्तीमे वागणारा, वडील्या-वीचा उरफ्फी अमान करणारा, निशिष्य वळणा-वा सर्व विवारीचा आणि कूरीचा स्वायीलाठी स्वीकार करणारा असत्याचे सर्वाधारणा विज्ञ स्वाजीकरू दिसत आहे.

शरीर, मन आणि आत्मा याचा रेसुल्त फिकाह साधण्यासाठी आजची शिराण न पध्यकी अवघाऱी होत असत्याचे चिन्ह स्पष्ट दिसत आहे. बहुतीशी उच्च विधाविमूर्णित ठीक सातःवरील विश्वास उत्थन असत्याचे दिसत आहे. मनरातीचिना नीतिक प्रगतीचे उत्थन शिसर त्याने गाठलेले आहे. अकिळात वारिच्य अन्नसेवकी तो कैक 'पाहितीची कीठार' असलेला आहे. अावसायिक पात्रता प्राप्त करने पेशाना तो लामाचिक खांधील्या विसरलेला असत्याचे दिसत आहे.

मूल्यसंगमगाच्या अमावास्ये माणसामध्ये निर्माण हातेली ही विकृती मानवी विनाहालाच कारणीभूत होणार आहे. अणून्हा मूल्य शिराणाला या विज्ञान्युगामध्ये अनन्यसाधारण प्रकृत्य प्राप्त हातेले आहे.

न्होने सोसायिक धौरणामध्ये (१९८५), नागरिकामध्ये लामाचिक व नीतिक मूल्याचे संक्षण राष्ट्र उमारणीलाठी किंती बावशक आहे याचे विशेषण करताना धर्माविता, धैर्यापि, अनित्याद यामुळे मारतामध्ये किंती भावह परिस्थिती निर्माण हातली आहे याचे विस्तृत विवेचन केले आहे. लैंच मारताला बापत्या परंपरेवर आधारित, राष्ट्रीय उद्दिष्टावर आधारित मूल्य शिराणाची किंती गृह आहे याचा निवेदन केला आहे.

8.4 "The growing concern over the erosion of essential values and increasing cynicism in society has brought to focus the need for readjustments in the

curriculum in order to make education a forceful tool for the cultivation of social and moral values.

3.5 In our culturally plural society, education should foster universal and external values oriented towards the unity and integration of our people. Such value education should help eliminate obscurantism, religious fanaticism, violence, superstition and fatalism.

3.6 Apart from this combative role, value education has profound positive content based on our heritage, national goals and universal perception. It should lay primary emphasis on this aspect.³

मूल्यसंरक्षणाच्या संवर्तीचे राष्ट्रीय गत्व आणि मूल्यसंरक्षणार्थी संभावनाच्या संवर्तीत ऐसावणारो तीव्र उमस्या उद्दात ऐजन स्था संवर्तीत उशीधव करावी अशी प्रभिका बनावयी घेऊ शाळी.

या उमस्येचा लाईप ऐताना एक गोष्ट प्रकरणामध्ये जाणवते ती ही को, संस्काराशुद्धणा करण्यास योग्य असेही बाब्कावरथा, किंशीरावरथा व उमारावरथा या अवस्थामध्येच संस्कारामध्ये संभावणा योग्य पद्धतीमध्ये हीत नसावे.

पात्रमाणा विचारामध्ये उम्हे सुम्भवणी वहन करणारो, पावरीचा परिपोऱ करणारी आणि व्यावित्तवाचा किंवाल करणारो बनावे होय. हीसूती हंख्यान, हंदाण आणि संभावाचाळी पात्रमाणीने (सेवा) शर्यं अन्यवाचारण वाहे. कोणत्याही गोष्टी किंवित्याचाळी पात्रमाणा ही वर्त्येस प्रवृत्त्वामध्ये साधन आहे. मूल्यसंरक्षणाच्या संवर्तीत पात्रमाणीमध्ये महत्त्व अनन्यवाचारण

आहे. एटा विचार करून अध्या ९ वो व १० वीच्या भराठी भाषुमाणीच्या पाठ्यमुस्तकाच्या अध्यापनाचा पूत्यशिलाणाच्या रूपरीत विचार करूयावे ठरविले.

१.२ शिरोपन असलेले शास्त्रीकृत :

वरील मुरीच्या खील प्रसूत विणयाचे शास्त्रीकृत साती वित्ता प्रमाणे ऐले आहे :

‘माध्यमिक स्तरावरील भराठीच्या पाठ्यमुस्तकाच्या अध्यापनाचा पूत्यशिलाणाच्या रूपरीत विकित्तक वर्ण्यास.’

‘शिरोपनाभाठी शास्त्रीय परिमाणीची जावऱ्याता अलौ.

‘विणयाच्या शास्त्रीकृता’ मधील उपयोगित रूपाचे साष्टीकरण भातील प्रमाणे ऐले आणि.

माध्यमिक स्तर -

क्वोन शीदाणिक धोरणानुंबर औंडित असणा-या माध्यमिक स्तराचा विचार ऐवजित आहे. ऐवज माध्यमिक स्तरावरील म्हणजेच अध्या ९ वो व १० वीच्या भाषुमाणा भराठीच्या पाठ्यमुस्तकाच्या अध्यापनाचा विचार नूत्यर्जवीत केलेहा आहे.

भराठी प्रात्यपूस्तक -

‘पाठ्यमुस्तक’ या जीस ‘इंग्रिझी प्रतिशब्द Text-Book’ असा आहे. Text-Book चा अर्थ ‘A Book for Regular study.’⁴ असा आहे.

पाठ्यसूचनाची व्याख्या -

"Basic Book used in a particular course of study."⁵

वरांची कैलोडी आहे. त्याचा अर्थ 'विशिष्ट अन्यास्यासाठी योजेले पूऱ्यत पुस्तक' असा होती.

क्रिएणा उत्तमाकार पाठ्यानीची प्रथम भागा म्हणून राळॅय अन्यास्यास नोंद इाऱीली आहे. महाराष्ट्रात प्रथम भागा म्हणून पाठ्याणा 'मराठी' शिकविली जाते. मराठी माणोच्या पाठ्यसूचनीचा विचार करताना येई प्रथम भागा म्हणून कात महाराष्ट्र राज्य पाठ्यपुस्तक निधिनी कॅल्ड व अन्यास्याम रेशीवन मैड, पुणी यांनी स्वता ९ दी व १० दी छाठो नियुक्त कैलोडी 'कुमारपा ती पुस्तक १ वै व कुमार भारती पुस्तक ३० वै ' ही पाठ्यपुस्तके अभियुक्त आहेत. त्याचा पूत्र शिक्षणाच्या संर्वात विचार अभियुक्त आहे.

पूत्रशिक्षण -

'पूत्र' 'शक्त्याता लृषीमध्ये Value असा प्रतिक्रिया आहे. या खेचा अर्थ आलीकृपानी आहे :

Belief about what is desirable or undesirable, values reflect the culture of society and if the individual accepts a value for him/herself it may become a goal.⁶

येई 'पूत्रशिक्षण' ए शब्द उत्तमाकार या शब्दाच्या अर्थात निश्चिह्न आहे. मानवी संस्कृतीतील सत्याग्रहानी 'पूत्र' दी कॅला निर्माण कैलोडी आहे. येई उत्तमाकार, उत्तमीवनाचा, सामाजिक अवहाराच्या अर्था-

जारीरोचा विचार अक्षयीच्या संवर्गात अधिक केला गेला आहे. सामाजिक जोखनात अधिकृतीन, अवशार, जीवन कडे असावे याचे बादशाहीचिठण ' पूल्य ' या जिमच्चे ओळात आहे.

प्राठी पाणीच्या पाठ्यु स्त्रीलून असल शोणा-न्या (उदाहरणार्थे रात्यनिष्ठा, हौंकीमिस्त्री, प्रापाणिक्षणा, राष्ट्रनिष्ठा, स्वावर्ग्यन, विनाशीलता) या भारत्या लिखिं पूर्वीचा शोध पेण्याचा विचार आहे. त्या संवर्गातील समस्याचा शोध व उस्तेवरील उपायांकना याची नीड या जिकाणी बापणात करावयाची आहे.

प्रिकित्सारक अस्यासु -

' प्रिकित्सा ' या जीत समस्येवे उसील, सूक्ष्म, बातींदी निरीदाण व विलोणण ओळात झूळ ' अस्यासु ' या जिमच्चे समस्येच्या देतेला विकित्सेच्या आधारावर शिदाण अभिष्ठेत आहे.

१.३ उर्हाईफ्न विणायाची स्वरूप, पहल्या शुणि व्याप्ती :

सामाजिक सीन्हामध्ये हीत वरेला पूर्वीचा -दास उपरिनिर्दिष्ट समस्येच्या उर्हाईफ्नासाठी कारण ठरेला आहे. मारताला स्वार्थीन्य किंवा बाजीसु वर्ण इतालीत. मारतातील लौकिक्या मानसिक, आर्थिक, सामाजिक परिस्थितीकडे पाहिले की प्रुत्येक जिकाणी संस्कृतीपीणक पूर्वीचा हीत झूळेला -दास पहावयासु फिळो. प्रेयसीहाठी मातेसे काजीव फेणान बाणारा प्रियकर हा कविकल्पनेतेळा राहिलेला नसून जाव वास्तव्यात्तरी पहावयासु फिळती. त्याच्या जिकाणी बालेली निष्ठूरता, निश्चिता ही विचारवृत्ताला निरिचतव असून तेल्याशिवाय राहात नाही. वर्तःची कर्तव्यदत्ताता विचरन

स्वायोदाठी प्रस्तावारी कलेली घिंडीही बापणा पकात आढोत. निरुल सत्याला शामीरी बाष्यादाठी आवश्यक अडणारी निश्चित अभिव्यक्तीपैकी पाहावयास मिळते. त्यामुळे उंच अप्रयुक्तीपैकी साम्राज्य पहावयास मिळते आहे. त्यामुळे सामानिक राष्ट्रीय स्वास्थ्याता कधी नव्हे ते ग्रुण लागलेले आहे. जीवनात येत वसलेले यश-अमर्यश हे स्थितीलूचीने इतिहास पाहिजे, पवित्रे पाहिजे. पण प्रत्यक्षात यशाने हुरज्जू बाजान यशाच्या खुदीमध्ये 'स' चा नारा करणारी बाणी अमर्यशाने श्रीधित होउनन इतरांचा नाश करणारी पिढी त्वार कोत वसलावै बापणास पहावयास मिळते, तोकीच्या जीवनात वैशिष्ट्यीपैकी ग्रुण लागल्यावै विसरत आहे. वैशानिक वृष्टिकोनाला शामीरे न याता स्वायोदाठी अधिक्या कीची काढ परणारी व माणुस्की उत्तरेले अनेकण बापणास पहावयास मिळतात. राष्ट्रप्रेमाची ईकत्यना मुकालूनव मारतीयामध्ये अभिली पाहिजे हे पंचाय प्रश्न, हीमावाद, जातीय काळी, अमितेयणा यासारखा गोष्टींनी सिद्ध केल्यावै दिलत आहे. कलणा, सुकार्य, खुला, समसा, आपरमाव, राष्ट्रीय झात्यता, निर्मा त्रैम यासारसी भूत्ये मारतीयाच्यामध्ये अभिव्यक्ती गरज आव झरल्यावै बापणास पहावयास मिळते आहे.

आठी प्रावण अस्था झेलाना ही परिस्थिती सावरण्यादाठी तोकीच्यामध्ये पूल्यर्थ्यन व संक्षण विरास्ट निरोक्तालारे हाते पाहिजे वसी ठाम पूफिळ संराऊक्कांची हाताली. शिदाणाची व्यात्या, 'व्यागितमध्ये हस्ट दिलीने यदून पछ्यून बाणणारी प्रक्रिया' वसी फेती जाते. घण्नूनव भूत्य संवर्धन व संक्षण शिदाणानेन झाव आहे या विद्याराष्ट्रसंराऊक्क आला.

शिदाणानेन पूल्य संवर्धन, संक्षण झाव आहे याची निश्चिती इतरांनी रंशोक्काने बाटुमाणीच्या कृपिक पुस्तकांच्या बध्यापनाचाच

मूल्यविदारीच्या संवीक्षण विचार केला वाहे, काणगे^{१३} अधिकारितत्वाच्या शेळीवर उमण्णा-या ऊपर उम्नाना पात्रमाणा राख जीवनरु वाहे.^{१४}

‘मराठी’ पात्रमाणीने भाराटीय पाणाचाचे मन घडविले वाहे. त्याच्या मनाच्या प्रत्येक फेल्यार मात्रमाणीचे क्षमा वाहे. पात्रमाणा हो ईम्हासी ईर्ष्यक असते. अधिकारितत्वामध्ये भावना परिपूर्ण कळन त्याला पाण्याच्या देणारी पात्रमाणा ही जीवनदायी असते. तिच्यासून असत ढोणारा विचार अधिकारितत्वात सहजेने शिळ्हा. अशीच्या वातातिक शिळ्हा-प्रतिशिळ्हाना पात्रमाणाच एक विशिष्ट कला देत असते. अधिकारितत्व विकासामध्ये पात्रमाणा अर्थात महत्वाचे काय करीत असते. कोणतीही गोट लक्ष्यातील अधिकारितत्वामध्ये ईम्हाप्रित करण्यासाठी पात्रमाणीखारते रहवसुम व ब्रेक्ट राखन नाही. अल्पांश मूल्यविदारीच्या संवीक्षण पात्रमाणीच्याच ईम्हाप्रित पुस्तकाचा विचार संशोधकाने केला वाहे. तसेच ‘मूल्य विचार’ ही संकलना असूत वाहे. ‘मूल्य संसार’ या संकलनेचा ईर्ष्य अधिकारितत्वातील स्थिरमायाची असती. त्यामुळे असूत वसणारो ‘मूल्यविचार’ ही संकलना विधायकीच्या अधिकारितत्वात संस्कारित कळन स्थिरमायाची असूत नेणी हे जेवढे रहवसाऱ्य वाटते तेवढे सोपे नाही. ‘मूल्यविचार’ रारली पूर्वी असूत कल्पना वर्गीकरण सादात (प्रत्यक्षात) वादान्वयावान करता येत नाही. ती ईम्हाप्रित होणी गरजेवे असते. अल्पांश असूत वसणारे मूल्यविचार ईम्हाप्रित करण्यासाठी मूल्यविदारीनी परिपूर्ण असणारे येचे मराठी ईम्हाप्रित पुस्तकात असणी गतेवै असते.

शाय असत्येमध्ये १. ९ वी व १० वी या वर्गातील मराठी पात्रमाणाच्या इतांतील मुठाचा निशेश येदी अभिन्नेत घरेणा वाहे. या वर्गातील मुठाचा वयोगट वा १५ व १६ असा वाहे. या वयोगट पौर्णावस्थेतील मुठाचा

वयोगट जाहे. या वयोगटातील मुळाच्या अस्येता कीमतीवस्था असेही म्हणतात. या वयोगटातील मुळाची विशिष्ट लंबाधारणपणी बरी सांगिला भेटील :

- १) कीमतीवस्था हा पानचिक वावरांचा व पावनिक लाणीचा काळ व्हासौ.
- २) या अस्येत संक्षिप्त फ्रिय ठरती.
- ३) कुमाराचे वर्तन या अस्येत बस्यिर व्हासौ.
- ४) कुधी आणि शारीर यांची वाढ इत्याट्याने होत व्हासौ.
- ५) स्वर्यनिणीय फेण्याची उर्वळ दबद्दाशऱ्यातील त्याच्यामध्ये प्रवृत्तते.
- ६) परिस्थिती शी आवधीकर करणी त्याला अवफड आहे.
- ७) आत्मसंकलन क्षी असल्याने फाचा तील विफलती.
- ८) अमृते विचार करण्याचो व समशून फेण्याची पाचता त्याच्यामध्ये येती.
- ९) या वयात सैदन, स्वरण, कल्यान, अधान इती, कुधी यांची वाढ इत्यालेली व्हासौ.
- १०) कुमारवयात बमिळची विशाळ व विविध अहतात.
- ११) वेदातिक जीवनाला निरिचत विशा मिळाची म्हणून ' कुमार ' आवश्याच्या शीधात व्हासौ.
- १२) या अस्येत कुमार पावस्माधीत व्हासौ. सो स्वर्णद्वी व आत्मजली घनती.
- १३) चांगल्या वाहांचा निंदा ती कह शकती.
- १४) त्याची ' स्व ' ची कल्याना स्पष्ट होत वारी.
- १५) पटलेले पत पांडिण्याचे वेळे त्याच्यामध्ये येती.

पूर्व विचाराच्या दूसरीत याच कुमार गटाची दृशीकाने का निंद घेती हो अमृते येण्ठे. पूर्वविचार ही अमृते कल्याना असल्याने सो अमृत फेण्याची

पाक्षिता कुमार गटामध्ये आलेली वस्तू. वादर्तीच्या शोधात वरणारा हा पयोगट असल्याने या क्योंगटाता पात्रमाणीच्या अन्यासुमात्रून मिळणा-या पूर्वीचा शोध पेप्याचा विचार करूण्यात आठा जाई. हा काढ वाढकी वर्तीतलेला काढ असल्याने या मानसिक वशीतलेल्या काळजीडात सुरुणारी निवड करूण्यास त्याच्यासमोर अधिकाधिक सुरुणारी (पूर्वीनी) युवत जे पाठ अन्यासुमात्र पेप्याच्या दुस्टीने या पयोगटाचो निवड फेली जाई.

पूर्वीचा होणारा -शब्द, मात्रमाणीचे पूर्वशिलाणामील महात्म बाणी पौर्णडाव सीतील मुऱीची वेशिएट्यै ज्ञात फेजान प्रस्तुत उत्तीर्ण विचाराचे स्वरूप पाहिले जाई.

उत्तीर्ण विचाराचे महत्व सातील्याणी सांगता घेऊ.

या उत्तीर्णनाचे मिळकर्ता व त्यावर आधारित शिक्षारातील पूर्वशिलाणा उत्तीर्णीतील प्रवृत्तित प्रिस्थितीतील समस्याच्या निराकरणांसाठी उपयुक्त ठरसील वसा विश्वास घाटावो.

३.पी. नाईक यांनी घटले वाई,

"Education is essentially a three-fold process; imparting information, teaching of skills and cultivation of values. In the present educational system, the emphasis is almost exclusively on the first of these objectives, viz. the imparting of information. The second objective, viz. the teaching of skills is partially attempted and the production skills are almost totally neglected.....But the most important reform relates to the third objective which has

been neglected in the past, viz. the cultivation of values. Let us realise that no education can be really value-neutral and that if we do not cultivate the right values, the wrong ones will eventually, emerge and dominate the scene. We must, therefore, now lay the highest emphasis in our educational system on the cultivation of the values appropriate to the modern democratic and socialist society.⁸

३.पी. नाईकाच्या विचारातून हे स्पष्ट होते की, मूल्यशिक्षणात पानमी जीवनास प्रत्येकी स्थान आहे. परंतु बापत्या शिदाणपद्धतीमध्ये बाबपर्यंत पूर्वशिक्षणाखडे बुलंद झेले गेले आहे.

शिदाण प्रक्रियेमध्ये दुर्लक्षित झालेल्या हा फटकारडे (पूर्वशिक्षण) अभ्यासक, पाठ्य, शीराणिक संस्था चाऱ्हक व सरकार यांचे उत्तर येथेच्या दुष्टीने प्रस्तुत उंशांगन उम्मुक्त ठोळू याचो तात्रो वाटते.

तिसी बोहे की, कीणतेही राष्ट्र घणाचे कैवळ मूलांग, जमीन, दगड, पाती नव्हे, राष्ट्र घणाचे राष्ट्रातोह माणसे होते. माणसे फड्डून, बापत्याता राष्ट्र घणाचे उसते. कीणतेही राष्ट्र मूल्याचा पाञ्चुराया ऐत्याशिवाय विश्वामध्ये देवीरपणी दमे राष्ट्र शक्ति नाही. किंवा शीलता या मूल्याच्या पाञ्चुरायानुंबिं जीर्णिका, ज्ञान, अभिनी, रशिया बाब अगतामध्ये ताठ पाखी अगताहेत. मूल्याचा पाञ्चुराया हा राष्ट्रजमात्रणोहाठी अत्याधिक असतो. याची जाणीव-जागृती समावायाचे घटविष्याच्या दुष्टीनेही प्रस्तुत उंशांगन उम्मुक्त ठोळू याची लात्री वाटते.

सोये वर्षे की, मूल्य संस्कारातील कौणती नाहीला करण्यालाठी जव्यापकानी पराठीच्या पाठ्यमुस्तकाच्या वध्यन, अभ्यापना घाबतीस कोणती सुशारणा कैलो पाहिजे या संवर्गात प्रसुत उशीषनावरील निष्कर्ष व शिफारसी उपयुक्त हीवील.

‘मूल्य’ ई संज्ञा व्यापक आहे. पण सर्व मूल्यसंस्काराचा विचार येणे असून घरेला नाही. कैवळ इथा ९ वी, १० वी च्या प्रथम पाण्या पराठीच्या पाठ्यमुस्तकासून प्रतिर्दिष्ट होणा-या मूल्याच्या संस्काराचा विचार येणे कैलो आहे. त्यालाठी पराठो विण्याच्या अध्ययन-अभ्यापना-पुरताच हा व्यापक मीठावित आहे.

१.४.१ उशीषनाची उद्दिष्ट :

उपरोक्त विण्याच्या उशीषनाची उद्दिष्ट पुढील्याणी आहेत :

१) इथा ९ वी व १० वीच्या पाठ्यक्रम स्तरावरील प्रथम पाण्या (पाठ्यसंस्कार) पराठीच्या पाठ्यमुस्तकातील पाठीपृष्ठ छोणा-या मूल्याचा शोध कैणे.

२) मूल्यसंवर्धन संवर्गात इथा ९ वी, १० वीच्या पाठ्यमुस्तकाच्या अभ्यापनाचा शोध कैणे.

३) पाठीपृष्ठ छोणारी मूल्य विषाडूर्मिळ्ये सुमिळ करण्यालाठी पराठीचे जव्यापक कौणते प्रयत्न करतात याचा शोध कैणे.

४) पाठात नीव झालेली मूल्य विषाडूर्मिळ्ये सुमिळ एते नहील तर स्थापानाले कारणाचा शोध कैणे.

५) ही मूल्य अधिक वागत्वा प्रकारे विषाडूर्मिळ्ये विषविण्यालाठी कौणते प्रयत्न कराव्याचे, कौणते उपर्युक्त दातो अव्याप्याचे या संवर्गात अपायीजना सुविधिणे.

१.४.२ गुणित गोष्टी :

या विणयाच्या रुपर्हात शाळील गोष्टी गुणित घरेलेत्या आहेत.

- १) मानवों बोवनात सूल्याचे स्थान अनन्यराखारण आहे.
- २) पूत्र्यर्दकाराकुळे माणसात्र माणूसमण (माणुस्ती) प्राच्य ठोरे.
- ३) शिळाण हे विषाधुरीवर उल्लार करण्याचे एक महत्त्वाचे साधन आहे.
- ४) मात्रमाणीलून पूत्र्यर्दमण उत्पत्ती दौडा राखी.
- ५) पांगठावस्था ही पूत्र्ये रुपित करण्यास योग्य उत्तरस्था आहे.

१.५ उर्शाधिनाच्या पर्याप्ता :

या उर्शाधिनाच्या पर्याप्ता शाळीछुपाणी शांगिला येतील :

- १) हे संशोधन प्रथम माणा पराठी या विणयाच्या अंदाज ९ वी व १० वीच्या पाऊस्युस्काळून प्रतीक्षा होणाऱ्या सुल्याच्या रुपर्हात्र पर्याप्तित आहे.
- २) हे उर्शाधिन ऋत्वीर कौतुक (वित्ता कौत्तापूर) पुरतेव पर्याप्तित आहे.

सुल्य, हे संशोधन कौत्तापूर शाहरातील पार्थ्यमिळ रातीक्षील अंदाज ९ वी व १० वीच्या वर्गापुरतेव पर्याप्तित आहे.

३) उर्शाधिन पराठी पार्थ्यर्हाच्या शाळीपुरतेव पर्याप्तित आहे.

१.६ ईशारीधन पद्धती :

अरवृ ईशारीधन हे वर्तमानकालीन असेही निश्चित जस्त्या नै या ईशारीधनासाठी संदर्भाण पद्धतीचा वापर केला जाई. वर्तमानात पुण्याच्या पूत्यर्थकर्त्तव्याची संदर्भाण पद्धतीने योग्य पूत्यापन करता येईल वस्ती वयेदा जाई. त्यामुळे या पद्धतीच्या वापारे मिळालेल्या व पाठ्यमुस्तकीच्या परीक्षण, विश्लेषणाच्या मिळालेल्या माहितीचे संरक्षण, वर्णन व स्पष्टीकरण करून त्यानुरुपीगाने पूत्यशिक्षणासाठी अंतिम झडणा-या व्यवहाराची योग्य त्या शिक्षारसी केलेल्या वारीत.

प्रसुत ईशारीधनाचे तीन भाग पठावात,

- १) माध्यमिक स्तरावरीत प्रथम भाणा पराठीच्या पाठ्यमुस्तकातून प्रतिर्दिवित ढोणा-या पूत्याचा सांघर्ष पेणी.
- २) पाठ्यमुस्तकातून प्रतिर्दिवित इत्तेजी पूत्ये संक्षिप्त करताना कोणकोणत्या अडकणी वैत्तत त्याचे संदर्भाण करून आढावा पेणी.
- ३) तिसऱ्या विभागात वडवणीचि निराकरण करून निष्कर्ष काढणी व शिक्षारसी करणी.

माध्यमिक स्तरावर ९ वी, १० वी आणि 'पुराठो' व्यापन करण्याच्या व्यापकीसाठी विलेजी प्रस्तावली (परिशिष्ट व) मध्ये दिली जाई.

ईशारीधनासाठी वावस्क माहिती संक्षिप्त करण्यासाठी प्रस्तावलीचा वापर करण्यात जालेला जाई. एसी प्रस्तावली कोत्तापूर शाब्दरातील माध्यमिक शाब्दातील श्वेत ९ वी, १० वीच्या पराठीच्या व्यापकीना घेण्यात

आणेही आहे. प्रस्तावली मूल्यशिळाण, उर्कीन, ऊमणा तसेच इयता ९ वी, १० वीच्या पराठीच्या पाठ्यपुस्तकालून प्रतित होणाऱ्या मूल्याच्या शारीरिकावर आधारीत आहे. तसेच पाठ्यपुस्तकालून प्रतित होणाऱ्या मूल्याच्या अणीकरणा संभीत पराठीचा अध्यापक कौणकोणसा प्रयत्न करतात, त्याच्या प्रयत्नामध्ये ऊमणी कौणकोणात्या यावर आधारीत आहे. तसेच या प्रस्तावलीच्या जाधारे मूल्यशिळाण, पालूमाणीची पाठ्यपुस्तके, त्यामध्ये प्रतिरिच्छित होणारी मूल्य याच्या उभीतील अध्यापकांचे पनीगत त्याची मते विचार व अंदाचा याचा शांख घेण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

शारीरिकालून प्रस्तावलीसील मुर्याचे निरीदाण मूलः ऊमित मूल्याच्या संभीत व त्याच्या अस्थीच्या संभीत केलेले आहे.

या प्रस्तावलीत खूण १८ प्रश्न दारे. त्यातोल काही प्रश्न दीविस्त स्वल्पाचे तर काही मुक्त स्वल्पाचे दारे. काही प्रश्न ऊमित स्वल्पाचे दारे. संधित अध्यापकांना विलेल्या प्रस्तावलीचे विश्लेषण पुढोल गारणी रु.१.१ घट्ये केलेले आहे.

ग्राण्ठी ३.३.३

प्रस्तुत ऊमिताबाटी ९ वी, १० वीच्या पराठीच्या अध्यापकांनी भूल आण्याच्या प्रस्तावलीचे विश्लेषण

अनु.	प्रश्न	प्रस्तावि	प्रस्ताव उद्देश
	क्रमांक	स्वल्प	
१.	१ ते ६	-	अध्यापकांची अंदाधारण माहिती. अध्यापकांशी पुन्हा सर्व गाधता यावा पाशाठी

गारणी ट्र. १.१ (पुढे चालू...)

क्रम.	प्रश्न	प्रस्ताव	प्रस्तावा उद्देश
	क्रमांक	स्वरूप	
२	७	वीविस्त	पाठ्यसूत्रकातील पाठामध्ये प्रतिबिंदित होणारी पूळे जाणीच- कूळक सुभित केली जातात काय ? जाणीचकूळक सुभित केली जात जसत्याच कशापूळरे केली जातात. जाणीचकूळक सुभित केली जात नसत्याच त्या माणील कारणी कौणती हे जाणून पेणी.
३	८ व ९	संभित	पूळकूळमणाऱ्ये प्रमाण जाणून पेणी. आणि पूळे कूळभित होत नसतील तर त्यामागील कारणीचा शाई पेणी.
४	१०	वीविस्त	व्यापकावै पूळार्थीत काढी प्रशिदाण होते जसत्याच ते जाणून पेणी आणि कृतीच्या परिणामकाळूक हीष्याच्या दुष्टीने व्यापकावै नी विलेत्या तुम्हीचा विचार करू.
५	११	वीविस्त	पूळकूळमण आणि व्यापकावै
	११.व	कृत	व्यक्तिमत्त्व याचा परस्पर संबंध
	११.य	वीविस्त	जाणून पेणी
	११.क	मुक्त	
६	१२	वीविस्त	पूळकूळमण व सामाजिक वास्तव
	१२.व	कृत	याचा परस्पर संबंध जाणून पेणी.
	१२.य	वीविस्त	
	१२.क	मुक्त	

गारणी २.३.३ लक्ष्मे चालू...)

सं.	प्रस्तुति	प्रस्तावी स्वरूप	प्रस्तावी जेश
७	१३	वीदिस्त	अध्यापकीनी मूल्यसंकल्पानाराठी इाखे-
	१३.व	मुक्त	न ये बोजलेल्या उपकृतीची नीव पेणी
	१३.व	मुक्त	आणि शाळेतर उपकृतीची नीव करणी. अशा उपकृतीच्या अत्यावश्य- केची गरज त्थाचून पेणी
८	१४	वीदिस्त	पाठ्यपुस्तकातील पाठातल प्रविधिक्रिया
	१४.व	मुक्त	होणा-या स्कूण मूल्यहेत्या
	१४.व	वीदिस्त	प्रमाणावाचत अध्यापकीचे नक्त
	१५.व	वीदिस्त	अभ्याचणी व मूल्यसंकल्पाचा प्रमाणामुळे
	१५.व	मुक्त	मूल्य संकल्पानात काढी अडकणी येत करत्यास त्याचा शांख पेणी.
९	१६	वीदिस्त	मूल्यसंकल्पाचे मूल्यमापन करावे काय
	१६.व	मुक्त	योविनयी व अध्यापकीचे नक्त अभ्याचणी
	१६.व	मुक्त	व मूल्यसंकल्पाचे मूल्यमापन करू करता
	१७	वीदिस्त	येण्ही याचा शांख पेणी.
१०	१८	मुक्त	प्रस्तुत स्थानिकाचे उपकृत माहिती आण्हून पेणी

प्रस्तावलीद्वारे फिळेल्या माहितीचे विश्लेषण व वर्गीकरण
करू विश्लेषण, वर्गीकरणाच्या योग्य मार्गिनीकून वसुस्थितीची स्पष्ट
कलना घाणलिली जाई. वसुस्थितीचा साकल्याने विचार करू पाठ्य-
पुस्तकाच्या अध्यापनातून मूल्यसंवर्धन या उक्तात वसुस्थितीचे स्वरूप ऊसात
पेतले गेले जाई. वसुस्थितीच्या स्वरूपी निरीक्षण व परीक्षण करू

निष्कर्ण काढळे गेले वाईत. अपेक्षित बदलावाठी फिळेल्या माहितीच्या वापारे निष्कर्ण काढळे गेले वाईत. या निष्कर्णाचा संविटतरोत्त्या सूक्ष्मभरीलीने विचार करून समस्येच्या संसारात जोणासी ऊपर्युक्ता करता येऊ वाढाठी शिफारली करण्यात वाढेल्या वाईत.

प्रस्तावलीदारा भिळेली माहिती घडताच्याहाठी व तिली पद्धतीविता व पित्त्वलन्तिता कर्मापय्याहाठी संसारात्तम्हा पाठ्यफ्रॅक्चर स्तरावर मराठी वध्यापन करणाऱ्या काढी शिदाळंबाच्या ज्ञानपचार्सि मुगाली खेळेल्या वाईत व काढी पाठीचे निरीदाण देणीठ केले जाए.

१०७ प्रश्नांकिरण :

द्वारोपनामध्ये वापरलेली पद्धती द्वेष प्रस्तावलीपारे उंचित केलेल्या याच्याबीचे कांकिरण व पृथःकरण करून त्याचे परोऽपाणात्मक अन्वयाप॒ काढू व ह्या बनुरोधाने काढळेले निष्कर्ण, शिफारसी पुढील प्रकरणात नौंदित्या प्रमाणी माडेलेल्या वाईत.

प्रकरण-१ : विषय पूर्वजा

या प्रकरणामध्ये ही समस्या करती निर्माण इताठी याचा तीख घेऊन समस्येचे शब्दाकल केलेले वाई, तीव्र समस्येचे पहस्य, गरज, समस्येच्या क्षीरादा, उदिष्ट वाणि या समस्येहाठी जोणासी संसारात पद्धती उपयोजित्यात जाली याचा निर्विजय करण्यात वाढिला वाई.

प्रकरण-२ : पूत्य - अ१, पूत्य व उप्याप्ति

प्रसुत प्रकरणात पूत्य घणवे काय ? त्याचे मान्यो जोवनातील स्थान, पूत्याचे सूक्ष्म घणवे काय ? ती स्वायधीत, विक्वायधीत घणवे काय करावै ? पूत्य अविक्षयापव्यै शिक्षण वाणि शिदाळाची प्रक्रिया

कोणती ? दृत्याकी गोस्टीचा उरुपोह करण्यात आलेला आहे.

प्रश्ना-३ : प्रस्त्रेशी निर्णित साहित्याचे स्माळोळन :

समस्येशी किंवित ग्रंथ व तेह स्थाने प्रकाशित व उशीषित साहित्याचे स्माळोळन या प्रकरणात अले आहे.

प्रकरण-४ : इयता ९ वी, १० वीच्या 'कुमारमारती' या पाठ्यपुस्तकातील पाठीमधून प्रतिविष्ट छोणा-या मूल्याचे विश्लेषण :

या प्रकरणामध्ये इयता ९ वी, १० वीच्या पराठोच्या पाठ्य-पुस्तकातून प्रतित छोणा-या मूल्याचा शोध केलन ती निर्दिष्ट करण्यात आलेली आहेत. तसेच त्याचे विश्लेषण करण्यात आलेले आहे.

प्रकरण-५ : शारौप्यन सामृद्धीचे विश्लेषण आणि व्याख्यान :

प्रस्तुत प्रकरणामध्ये प्रस्त्राळीद्वारे गोळा कोत्या माहितीचे कर्मकरण विश्लेषण कल या वित्तेणगावर बाधारित झन्यार्थे जावण्यात आलेला आहे.

प्रकरण-६ : निष्कर्ण आणि शिफारद्दी :

उशीषन सामृद्धीच्या आधारे समस्येच्या वस्तुस्थितीचे निर्हितीकरण करण्यात आलेले आहे. त्यातून निष्कर्ण काढलेले जाहेत. काढलेल्या निष्कर्णाच्या आधारे शिफारद्दीचा निर्देश करण्यात आलेला आहे व निर्हित वरी उपायवीजना सुप्रविष्ट्यात आलेली आहे. तेह प्रस्तुत उशीषन विषयाची मूल्यापणी निर्णित नक्कलेल्या तथापि प्रस्तुत समस्येचे सम्भूत वास्तव हीष्याच्या दुस्तीने उपयुक्त उरणा-या काही समस्याचा पुढील शारौप्यनाळाडी निर्देश करण्यात आलेला आहे.

अनु सूची

- १) नानसुरे व.रा. शिंजक, पराताष्ट् राज्य शोदाणिक देशोधन व प्रशिक्षण परिणाम, पुणे : शिंजक पांडितकी व्यापक लार्याम, नैनून, १९८७ - अध्यन पटक - पटक सामान्य उ.नं. ३१ र.ल.१ - शिंजक शिक्षण निमित्ती, पुणे, पराताष्ट् राज्य शोदाणिक देशोधन व प्रशिक्षण परिणाम.
- २) Educational Reconstruction (A Collection of Gandhiji's Articles on the Wardha Plan and the Reports), p.4 as quoted in 'Wardha Scheme', K.L. Shrimati, Vidyabhawan Society, Udaypur, 1949.
- ३) National Policy on Education, 1986, Part-III, Paras 8.4, 8.5, 8.6, Delhi : Government of India, Ministry of Education.
- ४) G. Terry Page and J.B. Thomas with A.R. Marshall, International Dictionary of Education, 1979, London : The English Language Book Society and Kogan Page.
- ५) G. Terry Page and J.B. Thomas with A.R. Marshall, International Dictionary of Education, 1979, London : The English Language Book Society and Kogan Page.
- ६) International Dictionary of Education, G. Terry Page and J.B. Thomas with A.R. Marshall) (London : The English Language Book Society and Kogan Page, 1979).
- ७) ग.पि. अमीतकर, ना.पि. पाटणकर, पराठोवे विद्यापत, जाती आवृद्धी, पृ. ४, १९७०, पुणे : व्योनस प्रकाशन.
- ८) J.P. Neik, Policy and Performance in Indian Education 1983-74, as quoted in "विधायीं प्रिवानी", डॉ. रा.पा. केवस्की, सन्धिक प्रकाशन, बौलापूर, १९८१, पृ. १४.